

## Overenskomst

om

### Gennemførelse af Versaillestraktatens Artikler 112 og 113.

#### Artikel 1.

1. Ved Bopæl i den i Versaillestraktatens Artikler 112 og 113 anvendte Betydning skal forstaaes det Sted, hvor den paagældende Person har sit faste og varige Hjem. Afgørelsen af den faktiske Tilstedeværelse af Bopæl i den nævnte Betydning forbeholdes Regeringen i den Stat, i hvilken den paagældende gør Krav paa at være Statsborger. De kontraherende Parter er enige om, at forsaavidt angaar tyske Statsborgere, der har en saadan Bopæl saavel i det som Følge af Versaillestraktaten til Danmark overdragne Omraade som i Tyskland, kommer Bopælen i Tyskland ikke i Betragtning ved Anvendelsen af Bestemmelserne i Artikel 112.

2. Personer, som i Henhold til Artikel 112 eller ved Option i Henhold til Artikel 113 erhverver Statsborgerret i den ene af Staterne, mister derved samtidig Statsborgerretten i den anden Stat.

3. Afgørende er Bopælen den 15. Juni 1920; dog kan Personer, der først har bosat sig i det til Danmark overdragne Omraade efter den 1. Oktober 1918, kun erhverve dansk Statsborgerret med Tilladelse af den danske Regering. Indtil Meddelelsen af denne Tilladelse beholder de den tyske Statsborgerret.

4. De kontraherende Parter er enige om, at Personer, som den 15. Juni 1920 endnu havde deres Bopæl i det til Danmark overdragne Omraade, men som ved denne Overenskomsts Ikrafttræden allerede har forlagt deres Bopæl til Tyskland uden Optionserklæring, vil være at betragte som tyske Statsborgere, og at de ikke har erhvervet dansk Statsborgerret i Overensstemmelse med Versaillestraktatens Artikel 112, medmindre de allerede har erholdt udstedt et dansk Statsborgerbevis i Henhold til Artikel 6, 2det Stk. eller inden 14. Juni 1922 andrager derom hos det kgl. danske Indenrigsministerium i København; saafremt de i Artikel 112 indeholdte Forudsætninger foreligger for saadanne Personers Vedkommende, vil Beviset paa saadan Begæring være at udstede fra dansk Side. Saadanne Personer, som først er udvandret fra Nordslesvig efter Udgangen af Aaret 1920, skal dog være berettiget til at andrage om et dansk Statsborgerbevis indtil den 15. August 1922.

#### Artikel 2.

De kontraherende Parter er enige om, at der indtil 31. December 1923 ved Bortflytning fra Landet tilkommer de i Versaillestraktatens Artikel 112, 2det Stk., nævnte Personer, som ikke indgiver Andragende om Erhvervelse af dansk Statsborgerret, eller hvis Andragende derom bliver afslaaet af den danske Regering, alle de Rettigheder, som i Overensstemmelse med Artikel 113, sidste Stk., følger af Udøvelsen af Optionsretten.